

CUYCKIANA.

De volgende twee notities, die beide betrekking hebben op Kuik moge men beschouwen als een soort van hulde aan die Kuikenaar, die kortgeleden op zo'n grootse wijze het probleem van de Gallo-Romeinse tempel in onze landen heeft aangepakt.

Bij het nagaan en controleren van oudere opgaven stoot men soms op de meest onverwachte dingen. Zo trof het mij enige tijd geleden, toen ik bezig was het archaeologisch materiaal te verzamelen, afkomstig van de Beume-

---

66. Idem 31 December 1829.

67. Idem 4 Januari en 12 Februari 1830.

lerberg, te Garderen, gem. Barneveld, dat in de literatuur herhaaldelijk melding wordt gemaakt van een terra-sigillatastempel FESTUS F, dat heette te zijn gevonden in Garderen. Daar in geen enkel schriftuur van Mr C. Nairac, burgemeester van Barneveld in de laatste helft van de vorige eeuw, zelfs ook maar een zinspeling voorkomt op een dergelijke vondst, (hoewel deze burgervader zich zeer interesseerde voor archaeologica) werd mijn argwaan opgewekt. Tenslotte bleek mij dat het bewuste t.s.stempel, bewaard in het Rijksmuseum van Oudheden aldaar als kenteken droeg het merk C N, wat moet aanduiden de vindplaats Cuick en de verzamelaar Nahuys. Bij het opstellen van de catalogus heeft men zich echter blijkbaar verlesen en in plaats van de C een G herkend, waardoor het merk G N ging betekenen dat het stuk uit Garderen afkomstig was van de verzamelaar Nairac. Deze vergissing had betrekkelijk grote gevolgen. Zo nam het grote Corpus Inscriptionum Latinarum XIII.10010 deze foutieve interpretatie over en hieruit heeft ook Bijvanck in Excerpta Romana II p. 219 en III p. 161 (verg. Nederland in de Romeinsche Tijd, p. 436) ook weer geput.

Romantisch wordt tenslotte de voorstelling in dit laatste werk wanneer de schrijver de mogelijkheid overweegt, op grond o.a. van deze t.s., dat zich een Romeins jachthuis heeft bevonden op dit zo fraaie punt van de Veluwe! Het is bijna jammer, dat men deze idylle moet verstoren! Maar wat moet, dat moet, het stempel komt toe aan Kuik, zoals duidelijk blijkt in de geschreven inventaris van het Rijksmuseum van Oudheden te Leiden.

Aangezien een toekomstig bewerker van het rijke materiaal uit Kuik door het ontbreken van een desbetreffende aanwijzing in Bijvancks Excerpta Romana niet direct in het Amersfoorts museum Flehite zal zoeken naar een collectie uit Kuik afkomstig, heeft het misschien enig nut te wijzen op een verzameling, afkomstig uit de nalatenschap van O. G. J. Frekes Gerbridi te Breda; in 1882 geschonken door mevrouw J. G. A. van Zijst-Cochius en mejuffrouw O. W. Cochius te Amersfoort aan het museum aldaar en geïnventariseerd onder de nos. D 33 - 54. Over de vindplaats is weinig meer bekend dan de notitie, dat het materiaal uit Kuik afkomstig is. Echter wordt in het zelfde museum ook een fragment papier bewaard, waarop het volgende staat aangetekend: „Op den 21 december 1846 is in tegenwoordigheid van b.rr: F:G: - opgegraven een romeinsch graf in den tuin van den landbouwer Jacobs, nabij de Schutrooy ten N. Westen van Cuijk. / In welk graf zich bevonden de volgende voorwerpen. Eene urne (beschadigt) van zwartachtige grijze aarde (gemerkt Graf A N 1) / Een balzem potje van Terra Sigillata (gemerkt Graf A balsempotje N 2) / Een soort van oliekruikje (beschadigt) van zwart graauwe aarde (gemerkt Graf A oliekruikje N 3) / Een koperen romeinsch stukje geld (hetzelve zat in de urne) onleesbaar, waarschijnlijk van een der laatste keizers (bas empire)”.

Waarschijnlijk is het voor de kenners van de plaatselijke omstandigheden

nog wel mogelijk de juiste plaats op te sporen. Dat ik dit laatste bekend kan maken, dank ik aan de vriendelijke toestemming van de Hr. D. H. Huygen, secretaris-conservator van het buitengewoon rijke en interessante museum „Flehite”, dat een bezoek ook om andere dan archaeologische zaken dubbel en dwars waard is.

Dr. W. J. DE BOONE.